

Govern d'esquerres i nítidament republicà

«La resolució de l'actual conflicte polític entre Catalunya i la resta de l'Estat requereix desjudicialitzar, acabar amb la repressió i avançar en la via del diàleg»

Només hi ha dues fórmules possibles per al pròxim govern de la Generalitat i en les dues la presidència recau en Pere Aragonès. ERC, per tant, haurà de triar: o un govern en clau independentista amb JxCat o un nou govern d'esquerres amb En Comú Podem.

La primera fórmula requereix del suport de la CUP, que ja ha manifestat la seva plena predisposició a donar-lo. La segona, només és viable amb el suport extern del PSC en la investidura, si bé això no exclou la possibilitat de teixir acords més amplis o de geometria variable al llarg de la legislatura. En aquest sentit, és evident que la major proximitat de la CUP amb ERC i ECP en matèria social, econòmica o ambiental podria permetre'ls tenir també un paper significatiu en aquest segon escenari.

ERC haurà de triar, perquè cadascuna d'aquestes dues fórmules de govern dona respostes antagòniques als principals reptes de l'agenda política del moment: la crisi pandèmica i el conflicte polític. Continuar amb un govern independentista d'ERC i JxCat implicaria portar el conflicte polític a la via de la confrontació; mentre que un nou govern transversal d'ERC amb En Comú Podem representaria un veritable canvi de rumb per tal d'avançar en la via del diàleg. Continuar amb un govern ERC-JxCat, d'altra banda, no sembla que hagi d'aportar ni noves receptes ni una millor gestió per fer front a la pandèmia; mentre que un nou govern amb En Comú Podem significaria clarament un gir a l'esquerra, sobretot si tenim en compte que aquest nou govern no hauria de dependre de JxCat i podria teixir aliances tant amb el PSC com amb la CUP.

La fórmula proposada per Jéssica Albiach, a més, implicaria tenir a Catalunya un govern nítidament republicà. I ho seria no només pel caràcter dels dos partits que l'integrarien, sinó perquè seria un govern que superaria la lògica dels blocs nacionals i es focalitzaria en un projecte de país que no pretendria imposar la voluntat de cap de les dues meitats de la societat sobre l'altra, sinó que cercaria desenvolupar aquells amplis consensos que ara mateix hi ha en el sí de la societat catalana. Consensos que s'expressen en allò que representa avui el sobiranisme d'esquerres i que configuraria l'espina dorsal d'aquest nou govern: la defensa d'uns serveis públics forts, la fi de la repressió, una sortida dialogada al conflicte polític, el reconeixement del dret a decidir de Catalunya i una resposta progressista davant l'actual crisi social i econòmica.

La qüestió de fons, per tant, no és tant quins serien els actors que configurarien la majoria de govern, sino quines serien les línies estratègiques de la legislatura. En aquest sentit, la proposta d'En Comú Podem per formar un govern amb ERC planteja passar d'una legislatura sense rumb a una legislatura amb tres objectius ben clars.

El primer dels objectius seria una resposta d'esquerres a la crisi derivada de la pandèmia. És a dir, articulada a partir de polítiques de justícia social, tant redistributives com predistributives. Es tracta de reforçar el fet públic i comunitari i posar a la gent i la vida al centre, des d'una perspectiva tant de la protecció social com de l'autonomia personal. En definitiva, polítiques públiques orientades a reactivar l'economia reduint les desigualtats i no multiplicant-les. Aquest tipus de resposta requereix una fiscalitat justa en la qual aquells que més tenen més paguen, cosa a la qual JxCat s'hi oposa frontalment.

El segon objectiu es centraria en la transició ecològica. Catalunya ha d'avançar amb pas ferm cap a una transició ecològica real, amb veritables polítiques per fer front a l'emergència climàtica,

---

transformant el model energètic en clau democràtica i gestant un nou model productiu. Un nou model que entomi una estratègia de reindustrialització verda i de digitalització però que, al mateix temps, aposti per una economia plural on guanyi pes l'economia social i solidària i es doni suport a les pimes i el treball autònom. De nou, el model d'economia de casino i grans infraestructures que defensa JxCat no sembla massa compatible amb aquest segon objectiu.

I per, últim, el tercer objectiu ha de ser guanyar sobirania. La resolució de l'actual conflicte polític entre Catalunya i la resta de l'Estat requereix desjudicialitzar, acabar amb la repressió i avançar en la via del diàleg com a únic camí. Un diàleg que porti a solucions reals, que tots i totes sabem que passen perquè Catalunya guanyi sobirania. I en això haurà de treballar el nou govern: negociar un nou model de finançament, blindar competències i reclamar el reconeixement de Catalunya com a nació amb dret a exercir el seu dret a decidir.

Després d'una dècada d'austeritat i d'un govern clarament fallit, Catalunya mereix ara obrir una nova època que vingui marcada per aquests tres grans objectius. És per això que des d'En Comú Podem demanem a ERC valentia per desmarcar-se de JxCat, i al PSC generositat per fer possible l'obertura d'aquesta nova etapa.